

Jens Peter Jensen: Da venstres ordfører, det ærede medlem hr. Nyboe Andersen, er syg og ikke kan deltage i forhandlingen, skal jeg på venstres vegne gøre nogle få bemærkninger.

Jeg skal sige, at lovforslaget vel er udtryk for, at den overlegenhed og arrogance, som vi mødte hos regeringen for en måneds tid siden, i nogen grad er blevet vasket af.

Da det oprindelige forslag var til behandling i det høje ting, måtte oppositionen med støtte af den parlamentariske mellemproportional, SF, drage omsorg for, at vi fik en nogenlunde forsvarlig behandling af lovforslaget. Det blev dog kun en nogenlunde forsvarlig behandling. Der blev givet inddrømmelser under udvalgsarbejdet, men det var efter princippet, at den, der kommer først til mølle, får først malet, og det var pinagtigt og parlamentarisk uholdbart, hvad der skete for mange af dem, der kom senere. Det er vel det, der i nogen grad bødes på her. Men jeg synes ikke, at det, der foreligger, er godt nok; ej heller tilfredsstillende den forudgående behandling af forslaget om ændringer mig.

Jeg forstår, at medarbejdere fra Industrirådet uforpligtende har bistået finansministeriets embedsmænd med behandlingen af de næsten utallige henvendelser til finansministeren. Men så vidt jeg kan skønne, er der andre organisationer, der har bedt om at blive taget med på råd, men som man ikke har haft tid til og interesse for at lytte til. Det er landbrugets organisationer, det er handelens organisationer og håndværkets organisationer. Jeg går ud fra, at disse organisationer får en reel mulighed for at blive hørt under den udvalgsbehandling, som må følge efter denne førstebehandling. Men jeg føjer til, at det ikke alene er sagen at høre repræsentanterne fra interesseorganisationerne. Det er ikke mindre væsentligt at lytte til dem, der kommer fra enkeltvirksomheder, som har problemerne direkte inde på livet. Også de skal være velkomne til at komme til folketingsudvalget.

Under udvalgsarbejdet vil jeg gerne have en nærmere orientering om, hvad den højtærede finansminister mener med de linjer, der står under position 48.01:

„Finansministeren fastsætter de nærmere regler om afgiftsfritagelsen for tæppepapir og kondensatorpapir.“

Det er, ligesom der her ligger en bemyndigelse på dette specielle område, som ikke er gældende på andre områder. Det synes jeg nok det kan være interessant at få opklaret lidt nærmere.

Jeg vil også gerne have, at vi kan diskutere maskinklausulen noget og også de forhold, der vedrører maskiner, som er købt for længe siden til senere levering. Der er en hel del problemer knyttet hertil, som det er rart at få drøftet igennem.

Jeg lagde mærke til, at den socialdemokratiske ordfører sagde, at der her var tale om at indfri et løfte, som blev givet under det tidligere lovforslags behandling, men det er for mig ikke tilstrækkeligt. Venstre er interesseret i, at de nu foreslåede ændringer gennemføres hurtigt, så de mennesker, de angår, kan vide, hvor de er henne. Men jeg kunne godt tænke mig, at udvalget efter gennemførelsen af disse ændringer arbejdede videre med de henvendelser, der er rettet til ministeren, og som vi ikke har fået kendskab til, de henvendelser, som ikke er imødekommet, og de henvendelser, som mange medlemmer af det høje ting har modtaget. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi lader udvalget fortsætte sit arbejde med behandling af sådanne forhold, så den socialdemokratiske ordfører skal forstå, at det forslag, der ligger her, ikke er den fulde indfrielse af det løfte, der blev givet af finansministeren.

Jeg vil allerede her henlede opmærksomheden på, at finansministeren ikke har foreslået dispensation for hovedparten af maskinimporten, og det forstår jeg simpelt hen ikke. Selve lovgivningsidé er jo forbrugsbegrænsning på hjemmemarkedet, og det kan jeg i en vis udstrækning forstå. Men det er ikke formålet at skaffe penge i statskassen, det er jo ikke en fiskal lov. Det er da en utidig form for forbrugsbegrænsning, at man f. eks. lægger 4.000-5.000 kr. på en mejetærsker eller andre tilsvarende beløb på andre maskiner, der skal bruges i produktionen. Det er en forkert fremgangsmåde at skabe sådanne forhold for vort erhvervsliv, at vi svækker dets konkurrenceevne, svækker dets mulighed for teknisk at være på højde med udviklingen. Det kan ikke være rigtigt at gennemføre en politik, der på denne måde skaber en arbejdsløshed, som man så senere skal prøve på at få kompense-